

Arrest

nr. 313 023 van 16 september 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen
woonplaats(en):

1) In de zaak RvV X:
ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 BRUSSEL

2) In de zaak RvV X:
X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 29 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. MALANDA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Poolse staatsburgerschap te bezitten en van Poolse origine te zijn. U bent geboren op (...) 1977 in Tarnow, Polen, maar sinds uw studententijd verblijft u in Krakau.

U bent ingenieur van opleiding, gespecialiseerd in energetische technieken. Over uw geaardheid verklaart u dat u biseksueel en polyamorisch bent. U bent ook atheïst en staat aan de wieg van een humanistische organisatie die ijvert voor het seculier benaderen van de maatschappij in Polen. U verklaart dat u vanwege uw geaardheid en uw atheïsme op verschillende manieren wordt gevisieerd door Poolse juridische instanties, rechtbanken, openbare ministeries en politie en dat u daarom uw rechten niet kan laten gelden.

Terwijl u student bent aan de Technische Universiteit genaamd AGH in Krakau, protesteert u openlijk tegen de aanwezigheid van een bisschop bij het inwijden van een nieuw gebouw van de universiteit.

Aan diezelfde AGH universiteit begint u later een doctoraat over het beveiligen van kerncentrales. In het kader van dit onderzoek dient AGH in december 2013 een octrooiverzoek in bij het Poolse Octrooibureau, waarbij echter niet u, maar AGH zelf als intellectueel eigenaar van de rechten van uw onderzoek wordt opgegeven. U bent het hier niet mee eens en schakelt parlementslid A. G. (...) in; zij schrijft AGH aan om de gangbare regels inzake octrooien in Polen te volgen omdat AGH zo ingaat tegen de hogere Poolse rechtsorde. Desondanks eist AGH in juni 2014 van u dat u hen een bedrag betaalt als compensatie voor het verleende octrooi of dat u afstand doet van uw intellectueel eigendom. In juni-juli 2015 zal het Poolse gerecht geen verder gevolg geven aan het onderzoek naar het overtreden van de rechtsregels door AGH universiteit en in oktober 2016 zal het Poolse Octrooibureau de rechten van uw onderzoek volledig toekennen aan AGH, en niet aan u, hoewel dat in strijd is met de wet. U klaagt dit op verschillende manieren aan, maar u krijgt nergens gehoor. Deze zaak wordt volgens u in de doofpot gestoken omdat u atheïst bent en lid van de LGBT-gemeenschap. Tijdens uw demarches (die u onderneemt tot uw vertrek naar België) tegen AGH wordt u tijdens zittingen op de rechtbank door rechters en onderzoekers verweten omwille van uw geaardheid. Er wordt ook verwezen naar uw protest destijds tegen de aanwezigheid van de bisschop bij de inhuldiging van het universiteitsgebouw. Volgens u worden procedurefouten in uw zaak bewust toegedekt.

Ook in juni 2014 wordt u, onterecht, veroordeeld voor zwartrijden op de bus. In november 2016 krijgt u slagen van twee ticketcontroleurs na een uit de hand gelopen discussie over het valideren van uw ticket op de bus. Ook inzake dit probleem en tijdens de stappen die u hiertegen onderneemt (wat duurt tot uw vertrek naar België), wordt volgens u bewijsmateriaal vervalst – ondanks het bestaan van videomateriaal van dit incident – zodat u geen gelijk kan krijgen en worden de daders niet ter verantwoording geroepen en wordt u tijdens politieverhoren meermaals uitgelachen of tegengewerkt wegens uw geaardheid.

Op 28 september 2015 dient u in Cyprus een verzoek tot internationale bescherming in, maar daar wordt gezegd dat u de rechtsmiddelen in Polen dient aan te wenden wat betreft uw problemen. U keert terug naar Polen.

In maart-april 2018 neemt u een pro deo advocaat onder de arm aangaande uw zaak tegen AGH. Deze advocaat raadt u aan de zaak terug te trekken. Later blijkt dat een familielid van deze advocaat voor AGH werkt. U contacteert verschillende instanties (o.a. Ombudsdienst) en hoogwaardigheidsbekleders inzake uw zaak tegen AGH, maar deze ondernemen geen actie of schepen u af. U wil uw zaak laten heropenen op basis van nieuwe elementen, maar dit wordt u niet toegestaan. U merkt belangenvermenging op bij personen die moeten oordelen in uw zaak, maar hier wordt niet op ingegaan. U contacteert nogmaals parlementslid A. G. (...) maar zij geeft aan u niet verder te kunnen helpen.

Uiteindelijk verlaat u Polen begin juli 2021, op legale wijze. U gaat naar België waar u op 5 juli 2021 een verzoek tot internationale bescherming indient.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw originele Poolse identiteitskaart en paspoort, een zelf opgemaakt overzicht van de feiten die u heeft meegemaakt, een attest van de humanistische beweging waarvan u deel uitmaakt, een attest van Rainbow House in Brussel, een USB-stick met daarop een reeks gerechtelijke documenten aangaande

uw klachten en procedures bij de juridische instanties (waaronder stills uit een video van de aanval op u door de buscontroleurs, uw demarches bij de politie en gerecht in Krakau, artikels van de algemene toestand van het politieke en gerechtelijke klimaat in Polen). Na uw gehoor dd. 2.12.2021 stuurde u ook een aantal e-mails naar het CGVS met aanvullende opmerkingen bij uw relaas. Na uw gehoor dd. 17.05.2022 legde u nog een tweede USB-stick neer, met daarop aanvullende verklaringen en het bijhorende bewijsmateriaal (gerechtelijke documenten). U stuurde u nog aanvullende e-mails naar het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Hoewel er tijdens het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming geen elementen werden aangetroffen of opgeworpen waaruit enige bijzondere procedurele noden zouden blijken (zie Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 16.07.2021 + Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden dd. 16.07.2021), halen uw advocaat en vertrouwenspersoon op het einde van het eerste gehoor op het CGVS dd. 2.12.2021 aan dat u erg aangedaan bent door wat u in Polen heeft meegemaakt, dat u hierdoor gestresseerd bent, het moeilijk heeft om beknopt te vertellen en dat dit uw psychisch vermogen beïnvloedt (CGVS I p. 12). Op de vraag of u zich op dat moment goed voelt om het gehoor te doen op het CGVS, had u zelf aan het begin aangegeven dat u zich maar zorgen maakt om één ding, nl. of dat u wel degelijk de juiste documenten geselecteerd heeft van alles wat u bezit, om aan het CGVS te overhandigen (CGVS I p. 3). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 17.05.2022 werden verder geen dergelijke zaken aangehaald. Welnu, er kan erop gewezen worden dat uit beide momenten van persoonlijk onderhoud op het CGVS en de aanvullende opmerkingen die u naderhand nog aan het CGVS bezorgde, blijkt dat u voldoende in staat bent om u motieven uiteen te zetten en deel te nemen aan de asielprocedure. Ook legt u geen documenten neer die het tegendeel zouden aantonen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat u over de Poolse nationaliteit beschikt.

Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten (in casu Polen) in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat "gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn" (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U vreest bij terugkeer naar Polen pesterijen en discriminatie, een schending van uw rechten omdat u atheïst bent en behoort tot de LGBTQ+-gemeenschap. U baseert zich hiervoor op uw eerdere ervaringen in de gerechtelijke procedures die u lopende had of heeft in Polen (CGVS II, p. 4).

In casu oordeelt het CGVS op basis van uw verklaringen en elementen in uw dossier dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen.

Immers, er dient opgemerkt te worden dat Polen lid is van de Europese Unie. Voor een land kan toetreden moet het voldoen aan een hele reeks voorwaarden, waaronder het bestaan van instellingen die een rechtstaat, een democratie, en de naleving van de mensenrechten garanderen. Als lid van de Europese Unie en van de Raad van Europa, kan er dan ook worden aangenomen dat Polen aan deze voorwaarden voldeed en nog steeds voldoet. Daar tegenover staat dat u geen overtuigende, objectieve stavingstukken aanbrengt die het tegendeel aantonen. Gelet op deze context kan er niet zonder meer vanuit gegaan worden dat 'mensen zoals u' – zoals u het omschrijft en waarmee u doelt op atheïsten en leden van de LGBT-gemeenschap – hun rechten niet kunnen laten gelden in uw land, zoals u beweert (CGVS I p. 7, 8, 11). Evenmin kunnen uw beweringen dat politie, rechtbanken en ministeries uw zaak (o.a. het octrooi aan de universiteit) en meegemaakte incidenten (o.a. de fysieke aanval op u door

busticketcontroleurs) moedwillig in de doofpot willen steken omdat u niet gelovig bent en behoort tot de LGBTQ+-gemeenschap, zomaar aangenomen worden (CGVS I p. 6, 7).

Onder deze omstandigheden dient ook het volgende opgemerkt te worden. U heeft wel degelijk toegang tot de Poolse rechtsgang en juridische procedures. U wordt hiervan niet uitgesloten wegens uw seksuele geaardheid, atheïsme of andere reden. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen en de talrijke documenten die u neerlegt van de klachten die u indiende in verband met uw problemen en de juridische procedures die u daartegen begon (zie toegevoegde stukken). Wat dit betreft kan evenwel aangestipt worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt aan zijn onderdanen daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Het louter opstarten van gerechtelijke procedures of aanklagen of betwisten van bepaalde feiten of incidenten betekent geenszins dat men automatisch zijn gelijk krijgt. Zodoende is het mogelijk dat een gerechtelijke procedure of uitspraak niet de gewenste uitkomst heeft in hoofde van de persoon die zich benadeeld voelt. Het loutere feit dat u geen gelijk kreeg inzake uw verschillende procedures tegen de incidenten waarin u betrokken was, kan in se dus allerm minst wijzen op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming.

U verklaart dat u tijdens deze door u opgestarte procedures, tijdens zittingen op de rechtbanken en tijdens politieverhoren of uw getuigenissen beledigd werd omwille van uw geaardheid of atheïsme, en dat er discriminerende opmerkingen werden gemaakt omtrent uw persoon – zo werd er bijvoorbeeld over u gesproken als ‘regenboogpersoon’ of als ‘opschepper van A. G. (...)’. Ook uw vertrouwenspersoon heeft het in deze over discriminatie (CGVS I p. 7, 8, 10, 12). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat dergelijke verbale beledigingen u als bijzonder ergerlijk en pijnlijk moet hebben ervaren en voor de impact die dergelijke laakbare bejegeningen op u heeft gehad, moet worden opgemerkt dat deze betreurenswaardige en discriminerende opmerkingen op zich, in alle redelijkheid, niet voldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen besluiten tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens u worden de gerechtelijke procedures en klachten bij de politie die u aanspande in verband met uw problemen, door verschillende officiële instanties moedwillig tegengewerkt, gesaboteerd of niet correct uitgevoerd omdat u atheïst bent en lid van de LGBT-gemeenschap. Zo is er volgens u sprake van belangenvermenging en worden naar eigen zeggen uw rechten niet gerespecteerd, inbreuken gepleegd tegen proceduremodaliteiten en zelfs bewijsstukken vervalst. U poogt deze beweringen voornamelijk te staven met twee zaken die u aanhangig maakte voor de Poolse juridische instellingen.

U spande een zaak aan omdat u het octrooierecht werd ontzegd door de openbare onderwijsinstelling AGH. Ondanks het feit dat AGH hiermee de Poolse wetgeving naar de voeten trad, werden zij door de bevooroordeelde rechter in hun gelijke gesteld. U ziet hierin een verband met een andere zaak die u had gestart, waarin u de schending van het seculiere karakter van een openbare universiteit aanklaagde. In het dossier van de octrooizaak bevonden zich namelijk documenten van deze zaak, waardoor de bevoegde (religieuze) rechter weigerde uw aanspraak in te willigen. Zelfs nadat getuigenverklaringen de bevindingen van de openbaar aanklager onderuit haalden weigerde het parket de heropening van uw zaak, waarin u een schending van uw recht tot toegang tot een eerlijke en onpartijdige rechtsgang ziet. U verklaart dat ‘de massa documenten die u heeft, getuigen en bewijzen dat u vervolgd wordt omwille van wie u bent’. Het betreft in uw ogen dan ook een complot (CGVS I, p. 7, 10 + uw e-mail naar het CGVS dd. 6.12.2021). U licht dit verder toe in uw uitgebreide beschrijving van de zaak die u op 1.06.2022 bezorgde aan het CGVS, waar u verwijst naar de door de tegenpartijen geschonden wetsartikelen. Echter, op geen enkel moment overtuigen uw verklaringen en/of uw documenten van enig causaal verband tussen uw geaardheid/ atheïsme en de uitkomst van de gerechtelijke procedures of de manier waarop die werden gevoerd. U staft uw beweringen met geen enkel objectief element waaruit dergelijk verband zou moeten blijken. Wat u hieromtrent verklaart, zijn dus niet meer dan loze beweringen, hypothetisch van aard en speculatief. U verklaart uiteindelijk ook zelf dat de documenten die u neerlegt op zich niet kunnen aantonen dat u om deze of gene reden vervolgd wordt (CGVS I, p. 11). U verklaart verder dat midden 2020 beslist werd om de zaak zonder gevolg te klasseren, ondanks uw verdere verzoeken tot onderzoeksdaden. Uw verzoek om de rector van de universiteit te ondervragen bijvoorbeeld, werd zonder meer afgewezen, volgens u omdat hij waarschijnlijk een kennis was van de procureur die de zaak heeft geleid (CGVS II, p. 8). Gevraagd of u tegen deze afwijzing in beroep kon gaan zegt u dat u dat allemaal zou moeten bekijken. Op sommige documenten stonden stempels met ‘definitieve beslissing’, waartegen geen beroep meer mogelijk zou zijn. Voor zover u zich kon herinneren had u wel hoger beroep ingesteld maar had dit niks opgebracht (CGVS II, p. 8). Met deze verklaring biedt u echter in geen geval duidelijkheid of u wel degelijk alle tot u beschikbare rechtsmiddelen had uitgeput voor wat betreft deze zaak. In uw toegevoegd schrijven haalt u

dan weer aan dat u een klacht indiende tegen deze beslissing bij de regionale rechtbank van Krakau – Krowodrze, maar de beslissing stand hield, hetgeen u verder niet staaft. Hoe dan ook staaft u met deze verklaringen evenmin dat u bewust de toegang tot een eerlijke rechtsgang werd ontzegd omwille van wie u bent.

Wat betreft de zaak met betrekking tot het zwartrijden op het openbaar vervoer, beweert u dat ook in deze zaak moedwillig uw rechten geschonden worden. Zo zou bewijsmateriaal achtergehouden zijn (i.c. zou een politieagente in een verslag genoteerd hebben dat er niets te zien was op de bewakingsbeelden die vastlegden hoe u in 2016 werd geslagen door de busticketcontroleurs, hoewel dit wel zo was – u legt hieromtrent ook stills neer van deze beelden, zie toegevoegde stukken). Uw rechten als slachtoffer werden daarnaast niet gerespecteerd, zo werd u bijvoorbeeld niet gehoord als slachtoffer. Ook in het feit dat de ticketcontroleurs geen gevolgen kenden voor hun hardhandige aanpak van u tijdens de controle, ziet u een ontkenning van uw eigen rechten. Verder blijkt dat u in het kader van dit incident, voor het zwartrijden veroordeeld werd tot het betalen van een boete terwijl u wel degelijk over een geldig vervoersbewijs beschikte (CGVS II, p. 4-5). Dit resulteerde in verdere sancties, met een gerechtsdeurwaarder die u uitlachte omdat hij blijkbaar op de hoogte was van uw geaardheid. U verklaarde echter dat de boete door de rechtbank geannuleerd werd en u een brief van de gerechtsdeurwaarde ontving met melding dat u de boete niet hoefde te betalen. Ook hieruit kan geen enkele gerichte vervolging of ontkenning van uw rechten door de Poolse juridische instanties worden afgeleid. Bovendien haalt u aan dat een bepaald parket in 2018 de ‘vervalste’ vaststellingen van de politieagente inzake de aanval op u, onderuit haalde en u gelijk gaf, en dat daarbij iemand in uw voordeel had getuigd (CGVS I, p. 7). Daarop zou u opnieuw naar het oorspronkelijk behandelende parket zijn gestart, maar daar kreeg u geen gehoor omdat de zaak was afgesloten (CGVS II, p. 12). U ondernam hierna nog verdere stappen en trachtte de zaak voor arrondissementsparketten en de rechtbank te krijgen, maar hier kreeg u geen verder gehoor. Ook hierin kan geen bewuste benadeling van uw persoon door de Poolse gerechtelijke instanties worden gezien.

Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u in Polen een beroep kon doen op (pro deo) advocaten om u bij te staan tijdens uw gerechtelijke procedures en dat u met deze advocaten tot op heden nog contact onderhoudt – zij treden op in uw naam wat betreft uw zaken en procedures en staan u bij bij het aanwenden van rechtsmiddelen en het indienen van beroepen. Op hun aanraden heeft u in een aantal gevallen oudere zaken laten heropenen, omdat u in deze nieuwe elementen kon opwerpen (CGVS I, p. 5, 9, 10). Wat betreft dit punt wordt u gevraagd of uw beroepsprocedures nog hangende zijn of of daar al uitspraak in is gedaan. U kan dit, zoals hierboven eveneens reeds opgemerkt, niet met zekerheid beantwoorden, waarmee u bedoelt dat u van uw advocaten te horen kreeg dat bepaalde zaken afgesloten waren maar dat die konden heropend worden indien er nieuwe elementen opdoken (wat volgens uw verklaringen dus gebeurd is in een aantal gevallen). U voegt eraan toe dat u niet weet of uw zaken op dit moment definitief zijn afgesloten of niet – dat is voor u niet duidelijk (CGVS I, p. 10). In die optiek moet worden benadrukt dat uit uw verklaringen blijkt dat u tot op heden dus nog steeds procedures heeft lopen en u zodoende nog rechtsmiddelen ter uw beschikking heeft in Polen waarmee u uw rechten kan doen gelden en dat u daarin wordt bijgestaan door uw advocaten. Deze vaststelling kan dus andermaal allerm minst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade verantwoorden.

In uw elektronisch schrijven naar het CGVS na uw gehoor, schrijft u dat u in Polen alle rechtsmiddelen heeft uitgeput, herhaalt u dat u uw rechten niet kon laten gelden omdat u niet katholiek bent en lid van de LGBTgemeenschap en beweert u dat de officiële instanties in uw hoofde op verschillende punten het Poolse recht schonden en dat ze u verhinderden nieuwe elementen op te werpen inzake uw procedures (zie e-mails naar het CGVS dd. 2.12.2021 & 6.12.2021, opmerkingen notities persoonlijk onderhoud van 17 december 2021). In navolging van bovenstaande argumentatie, kan ook hieromtrent opgemerkt worden dat dit louter blote beweringen van uw kant betreffen, die u niet met enig objectief element staaft – zodus is ook dit schrijven niet meer dan uw persoonlijke overtuiging en interpretatie en kan op basis hiervan niet zomaar een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade worden vastgesteld. Na uw tweede gehoor voegde u nog toe, via de opmerkingen op de notities, dat u geïntimideerd werd en men dreigde u in de gevangenis te stoppen, zonder enige rechtelijke uitspraak of veroordeling, omdat u spreekt over wetsovertredingen door staatsinstellingen (zie opmerkingen NPO 2 juni 2022, toelichting bij de door u verstuurd stukken dd. 1.06.2022) maar ook hier blijft het uiteindelijk bij een blote bewering die u niet met concrete elementen, noch met overtuigende objectieve stukken onderbouwt. Nergens uit uw verklaringen noch uit de door u overgemaakte documenten blijkt immers dat er in het verleden door uw autoriteiten ten onrechte klachten tegen u werden ingediend of u onterechte beschuldigingen ten laste werden gelegd. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom dit in de toekomst wel het geval zou zijn noch welke baat uw autoriteiten hierbij zouden hebben.

Uit de talrijke documenten die u neerlegt en die een weerslag vormen van uw pogingen om uw problemen en incidenten waarbij u betrokken was, aan te klagen of daartegen te procederen bij de

juridische instanties in Polen, blijkt daarnaast dat de gerechtelijke stappen die u ondernam zich grotendeels beperkten tot het gerechtelijk arrondissement van Krakau, de plaats waar u woonde (zie toegevoegde stukken). Wat dit betreft verwijst u meermaals naar verschillende rechtbanken of gerechtelijke instanties in Krakau (CGVS I, p. 8, 9, 10). Ook in uw uitgebreide schriftelijke toelichting geeft u aan dat alle regionale entiteiten waartoe u zich begaf ressorteren onder het gerechtelijk arrondissement Krakau, een arrondissement die bovendien zeer gepolitiseerd is (zie toegevoegd schrijven dd. 1.06.2022, p. 10). Welnu, indien u van mening bent dat er onregelmatigheden of illegale zaken zouden zijn gebeurd tijdens uw procedures (zoals u insinueert aan de hand van uw verklaringen) of dat uw fundamentele rechten geschonden worden in Polen, een lidstaat van de Europese Unie en de Raad van Europa en als dusdanig gebonden aan de fundamentele rechten gewaarborgd door o.a. het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dient u zich te wenden tot het geheel van de nationale (en indien nodig Europese) gerechtelijke procedures die ter beschikking staan om uw rechten te doen gelden. Er kan immers aangenomen worden dat u voor uw problemen in kwestie afdoende mogelijkheden hebt om deze op te lossen en/of een schadevergoeding te bekomen indien dit van toepassing zou zijn. Op de vraag waarom u uw zaken niet aanhangig zou kunnen maken op Europees niveau indien u van oordeelt bent dat u grondrechten door de Poolse instanties niet worden gegarandeerd, antwoordt u dat u dit niet kon, enerzijds omdat u slechts beperkt in de tijd dergelijke stappen zou kunnen ondernemen en anderzijds dit via een advocaat moest gebeuren. Ook financieel zou dit moeilijk zijn. U probeerde bovendien via internet info te krijgen bij 'een Europees woordvoerder voor de rechten van de mens' die u informeerde dat 'ze zoiets niet doen' (CGVS II, p. 13).

Bewijs hiervan legt u echter niet voor. U voegde nog een besluit toe van de Europese Commissie dd. 22 december 2021 dat volgens u aantoonde dat de Poolse juridische instellingen niet-onafhankelijk werken en minderheden in Polen worden vervolgt (mail dd. 23 december 2021). Het CGVS erkent dat er vanuit de Europese Commissie bezorgdheden zijn over de rechtstaat in Polen en hiertegen stappen worden ondernomen, zoals ook blijkt uit het feit dat Polen ter verantwoording wordt geroepen in deze kwestie van het Europees Hof van Justitie (zie info toegevoegd aan de blauwe map). Echter kan uit deze situatie niet zonder meer worden afgeleid dat er in uw geval sprake is van een belemmerde toegang tot de rechtsgang of een schending van uw grondrechten. Ook maakt u hiermee niet aannemelijk dat u geen toegang meer heeft tot verdere rechtsmiddelen en -procedures.

Verder beweert u dat de door u neergelegde documenten bewijsmateriaal is waaruit zou blijken dat u als lid van een minderheid (atheïst en LGBTQ+) vele jaren gediscrimineerd werd en ook in de toekomst gediscrimineerd, vervolgd, vernederd en mishandeld zal worden (zie opmerkingen persoonlijk onderhoud) door de Poolse autoriteiten. Op 16 januari 2023 stuurde u het CGVS een antwoord door op een vraag van u aangaande de opschorting van één van uw zaken (u verduidelijkte zelf niet welke). In dit antwoord van de rechtbank wordt dit u geweigerd omwille van niet-naleving van de wettelijke vereisten voor het indienen van dergelijk verzoek, namelijk via email en niet in schriftelijke vorm. U ziet hierin opnieuw een bewijs van u vervolging, aangezien dit ingaat tegen het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Poolse wetgeving die de mogelijkheid om dergelijk zaken wél elektronisch in te dienen tot eind 2022 (omwille van de corona-pandemie). Indien u zich in deze echter onterecht benadeeld voelt is het in de eerste plaats aan u om hiertegen, al dan niet met behulp van uw advocaten, op te treden bij de bevoegde Poolse instanties.

U geeft aan dat u uw zaak en problemen kenbaar maakte bij een transgender parlements lid (A. G. (...), die uw zaak zelfs opwierp tijdens een zitting van het Poolse parlement) en dat u brieven richtte aan ministeries (CGVS I, p. 8, 11 + zie toegevoegde stukken + uw e-mail naar het CGVS dd. 6.12.2021), maar dat deze personen u uiteindelijk lieten weten dat ze niets voor u konden doen – ook daarin ziet u het bewijs dat 'mensen zoals u' niet op steun kunnen rekenen en geen rechten hebben. Welnu, het staat u vrij om uw zaak of problemen aan te kaarten bij politici om op die manier uw geval onder de aandacht te brengen of om voor uw rechten te pleiten; er dient evenwel op gewezen te worden dat de politiek en de rechterlijke instanties in Polen, een lid van de Europese Unie, geacht worden twee aparte entiteiten te vormen en onafhankelijk van elkaar te opereren volgens het democratische principe van de scheiding der machten en volgens het in Polen geldende Europese *acquis communautaire*. Uzelf bent evenwel van mening dat de rechterlijke instanties in Polen onder invloed staan van de huidige regerende partij, iets waartegen u sterk gekant bent. Derhalve kan u niet verwachten dat het aanschrijven van politici om uw zaak te behartigen of genegen te zijn, enige invloed zou kunnen hebben op de rechtsgang of op de gerechtelijke afhandeling van uw procedures in kwestie of dat dit deze procedures automatisch in uw voordeel zou beslechten.

Rekening houdend met alle bovenstaande vaststellingen toont u niet aan dat u in Polen uw rechten niet zou kunnen laten gelden wegens uw geaardheid (i.e. biseksualiteit & polyamorie) of uw levensbeschouwelijke overtuiging (i.e. atheïsme). U heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat de Poolse autoriteiten u omwille van deze redenen geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of

ernstige schade. Zelfs indien u van menig bent dat de Poolse autoriteiten niet zouden willen of niet bekwaam zouden zijn om de rechten van 'mensen zoals u' (zoals u het zelf omschrijft, CGVS I, p. 8, p. 11) te vrijwaren of hen te beschermen, had u een beroep kunnen doen op hogere autoriteiten, bijvoorbeeld met de hulp van uw advocaten met wie u tot op heden nog contact onderhoudt (CGVS I, p. 5-6, p. 10). Zodoende kan er in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet de bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw Poolse identiteitskaart en paspoort bevatten louter informatie over uw identiteit die hier niet betwist wordt. Het zelf opgemaakt overzicht van de feiten betreft enkel een chronologisch overzicht van uw relaas. De attesten van de humanistische beweging waarvan u deel uitmaakt en van Rainbow House in Brussel vertellen enkel iets over uw levensbeschouwelijke visie en geaardheid, maar niets over de problemen die u daardoor zou gekend hebben in uw land. Naar de vele gerechtelijke documenten op de USB-stick werd reeds verwezen eerder in deze beslissing, net als naar uw e-mails die u na het gehoor naar het CGVS stuurde. De verschillende procedures die u hebt ingesteld aangaande uw problemen en uw pogingen om gerechtigheid te krijgen in Polen, worden op zich niet ontkend door het CGVS, maar, zoals eerder reeds besloten werd (zie boven), slaagt u er in het geheel niet in aan te tonen dat hierdoor uw leven, vrijheid of fysieke integriteit intentioneel in gevaar zouden zijn gebracht voor uw vertrek uit Polen of in gevaar zouden zijn bij een eventuele terugkeer naar Polen. Op de door u neergelegde USB staat daarnaast ook TV-fragment waarin ook nu te zien werd en waaruit blijkt dat u de zaak met AGH publiekelijk kenbaar kon maken. U legt ook een aantal artikels/stukken neer over andere personen met bepaalde problemen in Polen en artikels van de algemene toestand van het politieke en gerechtelijke klimaat in Polen, en de positie van LGBTQI+, maar deze informatie is niet van die aard dat het een ander licht zou werpen op de analyse van uw eigen zaak zoals hierboven uiteengezet. De medische documenten bevestigen tot slot uw medische toestand, hetgeen op zich niet in twijfel wordt getrokken in bovenstaande beslissing.

U stuurde na beide gehoren uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud door. Naast enkele verduidelijkingen en correcties die op zich geen invloed hebben op bovenstaande motivering, geeft u aan dat bepaalde verklaringen van u drastisch verdraaid werden. Er kan echter niet worden ingezien om welke reden de aanwezige Protection Officer of de tolk uw woorden op een andere manier zouden hebben weergegeven. Hoe dan ook brengen de wijzigingen die u in dit verband aanbracht geen ander licht op onderhavige beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 1 en 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het intracommunautair vertrouwensbeginssel", van "de algemene motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginssel en van het redelijkheidsbeginssel.

3.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM en de artikelen 1 en 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de vraag of door verzoekende partij elementen worden bijgebracht waaruit blijkt dat zij in de EU-lidstaat waarvan zij afkomstig is (in casu Polen) zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en

inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven in de bestreden beslissing luiden desbetreffend als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Hoewel er tijdens het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming geen elementen werden aangetroffen of opgeworpen waaruit enige bijzondere procedurele noden zouden blijken (zie Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ dd. 16.07.2021 + Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden dd. 16.07.2021), halen uw advocaat en vertrouwenspersoon op het einde van het eerste gehoor op het CGVS dd. 2.12.2021 aan dat u erg aangedaan bent door wat u in Polen heeft meegemaakt, dat u hierdoor gestresseerd bent, het moeilijk heeft om beknopt te vertellen en dat dit uw psychisch vermogen beïnvloedt (CGVS I p. 12). Op de vraag of u zich op dat moment goed voelt om het gehoor te doen op het CGVS, had u zelf aan het begin aangegeven dat u zich maar zorgen maakt om één ding, nl. of dat u wel degelijk de juiste documenten geselecteerd heeft van alles wat u bezit, om aan het CGVS te overhandigen (CGVS I p. 3). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 17.05.2022 werden verder geen dergelijke zaken aangehaald. Welnu, er kan erop gewezen worden dat uit beide momenten van persoonlijk onderhoud op het CGVS en de aanvullende opmerkingen die u naderhand nog aan het CGVS bezorgde, blijkt dat u voldoende in staat bent om u motieven uiteen te zetten en deel te nemen aan de asielprocedure. Ook legt u geen documenten neer die het tegendeel zouden aantonen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Geheel ten onrechte tracht zij immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van haar mentale gezondheidstoestand niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Zij laat evenwel geheel na enig medisch attest neer te leggen waaruit zulks kan blijken. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde psychiatrisch verslag d.d. 25 augustus 2022 (bijlage 11) kan dit althans niet worden afgeleid, nu hierin louter melding wordt gemaakt van een angstproblematiek in hoofde van verzoekende partij zonder dat uit de inhoud van het attest kan blijken dat deze van die aard en/of ernst is dat verzoekende partij hierdoor niet in staat zou zijn geweest om de procedure internationale bescherming te doorlopen en de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Het bijgebrachte “(a)ttest van opvolging” van het Rainbow House (bijlage 12 van het verzoekschrift) is evenmin van aard om zulks aan te tonen, nu in dit attest, dat overigens niet werd opgesteld door een medische expert, louter op algemene wijze gesteld wordt dat de gekende problemen in Polen een impact hadden op het welzijn van verzoekende partij.

Dient overigens te worden opgemerkt dat verzoekende partij bij de aanvang van haar procedure, in de vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, daarenboven zelf eenduidig aangeeft dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (administratief dossier, stuk 7, map DVZ, vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ). Uit de verklaring bij de DVZ, de aldaar ingevulde CGVS-vragenlijst en de notities van de persoonlijke onderhouds, gedurende dewelke verzoekende partij werd bijgestaan door haar advocaat alsook door haar vertrouwenspersoon, blijkt bovendien dat deze

onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoekende partij worden afgeleid. Nergens formuleerden verzoeker, haar advocaat en/of haar vertrouwenspersoon enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Haar advocaat en vertrouwenspersoon verwezen op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud weliswaar naar de stress die verzoekende partij ervaart omwille van de gebeurtenissen in Polen (notities CGVS d.d. 2 december 2021, p. 12), doch dient erop te worden gewezen dat bij de aanvang van dit onderhoud aan verzoekende partij gevraagd werd of er zaken (bv. haar gezondheid) zijn waarmee rekening gehouden moest worden tijdens het gehoor waarop zij slechts antwoordde zich enkel zorgen te maken over de vraag of zij de juiste documenten had geselecteerd doch geen concrete elementen aanvoerde die haar zouden kunnen hinderen tijdens het gehoor (notities CGVS d.d. 02/12/2021, p. 3). Dient tevens te worden herhaald dat geen medische stukken worden bijgebracht waaruit kan blijken dat de mentale gezondheidstoestand van verzoekende partij van die aard is dat zij niet in staat zou zijn (geweest) haar motieven op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Evenmin blijkt zulks uit het verloop van de persoonlijke onderhouden. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geopperd, kan zulks geenszins worden afgeleid uit het loutere gegeven dat verzoekende partij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud ook zelf notities nam van hetgeen werd gezegd. Zij het tevens nog bemerkt dat verzoekende partij na haar persoonlijke onderhouden op het CGVS nog aanvullende opmerkingen aan het CGVS overmaakte, waarmee rekening gehouden werd in de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij nog meent dat verwerende partij toepassing had moeten maken van de in artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om een medisch onderzoek te gelasten, benadrukt de Raad dat de aanbevelingen op grond van medisch onderzoek overeenkomstig artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet een loutere mogelijkheid betreffen waartoe de minister of diens gemachtigde, dan wel de commissaris-generaal kan beslissen voor zover zij dit nuttig of opportuun achten bij het vaststellen of identificeren van eventuele bijzondere procedurele noden en/of het verlenen van bepaalde specifieke steunmaatregelen teneinde een optimaal procedureverloop te garanderen. Geenszins betreft het een wettelijke verplichting om dergelijk (bijkomend) medisch onderzoek te gelasten, zoals overigens blijkt uit § 6 van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, die luidt als volgt: *“De vaststelling [...] dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld [...] of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming”*, hetgeen geldt in onderhavig geval, waar er op grond van de elementen die voorhanden waren op het moment van het nemen van de bestreden beslissing geen concrete indicaties voorlagen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekende partij niet bij machte was om haar motieven op dienstige wijze kenbaar te maken doorheen de procedure.

Haar verwijzing naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is voorts niet dienstig. Immers hebben rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)).

3.2.4. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren indien de verzoeker een onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

In de parlementaire voorbereiding wordt hierover het volgende gesteld: *“In het geval van een verzoek dat wordt ingediend door een onderdaan van een EU-lidstaat of kandidaat EU-lidstaat, kan eveneens overgegaan worden tot de niet-ontvankelijkheid van de asielaanvraag. Gezien (kandidaat)-lidstaten immers bijzonder hoge normen inzake mensenrechten in acht nemen, bestaat het vermoeden dat onderdanen uit deze (kandidaat)-lidstaten geen nood hebben aan internationale bescherming. Dit is een weerlegbaar vermoeden, zoals ook reeds wordt weergegeven in het huidige artikel 57/6, eerste lid, 2°.”* (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 106).

Er geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie geen nood heeft aan internationale bescherming. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de Europese Unie in de hand werken. Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekende partij, die de Poolse nationaliteit heeft, in Polen geen gegronde vrees voor vervolging heeft, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

3.2.5. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoekende partij niet aantoont dat zij in Polen, het land waarvan zij de nationaliteit heeft, een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden.

3.2.6. Blijkens haar verklaringen vreest verzoekende partij een terugkeer naar Polen omdat zij aldaar vanwege haar geaardheid en atheïsme op verschillende manieren geïsoleerd wordt door de Poolse juridische instanties, rechtbanken, openbare ministeries en politie en zij daarom haar rechten niet kan laten gelden (notities CGVS d.d. 02/12/2024, p. 6 e.v.; notities CGVS d.d. 17/05/2022, p. 7).

3.2.7. De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij in de lidstaat waarvan zij afkomstig is, met name Polen, zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. In het bijzonder wordt er door de commissaris-generaal op gewezen dat:

- (i) verzoekende partij wel degelijk toegang heeft tot de Poolse rechtsgang en juridische procedures;
- (ii) het louter opstarten van gerechtelijke procedures of aanklagen of betwisten van bepaalde feiten of incidenten geenszins betekent dat men automatisch zijn gelijk krijgt en het loutere feit dat zij geen gelijk kreeg inzake haar verschillende procedures tegen de incidenten waarin zij betrokken was, *in se* dus allerminst kan wijzen op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming;
- (iii) de beledigingen en discriminerende opmerkingen omwille van haar geaardheid of atheïsme op zich niet voldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen besluiten tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;
- (iv) waar zij meent dat er sprake is van moedwillige tegenwerking van de gerechtelijke procedures en klachten omdat zij atheïst is en lid van LGBT-gemeenschap, en desbetreffend verwijst naar twee zaken die zij aanhangig maakte voor de Poolse juridische instellingen, haar verklaringen en/of haar documenten op geen enkel moment overtuigen van enig causaal verband tussen haar geaardheid/atheïsme en de uitkomst van de gerechtelijke procedures of de manier waarop die werden gevoerd, nu zij niet verder komt dan loze beweringen die hypothetisch van aard zijn en speculatief zijn en zelf verklaart dat de documenten die zij neerlegt op zich niet kunnen aantonen dat zij om deze of gene reden vervolgd wordt, en zij aldus niet aantoont dat haar bewust de toegang tot een eerlijke rechtsgang werd onzegd omwille van wie zij is;
- (v) hoe dan ook uit haar verklaringen blijkt dat zij in Polen een beroep kon doen op (pro deo) advocaten om haar bij te staan tijdens haar gerechtelijke procedures en dat zij met deze advocaten tot op heden nog contact onderhoudt, alsook dat zij tot op heden nog steeds procedures heeft lopen en zij zodoende nog rechtsmiddelen ter haar beschikking heeft in Polen waarmee zij haar rechten kan doen gelden en waarbij zij bijgestaan wordt door haar advocaten;
- (vi) waar zij in haar elektronisch schrijven opnieuw aanhaalt dat zij haar rechten niet kon laten gelden omdat zij niet katholiek is en lid is van de LGBT-gemeenschap, zij zich opnieuw beperkt tot louter blote beweringen die zij niet met enig objectief element staft;
- (vii) waar zij in haar opmerkingen op de notities van het tweede persoonlijk onderhoud bemerkt dat zij geïntimideerd werd en men dreigde haar in de gevangenis te stoppen, dit wederom een blote bewering betreft en nergens uit haar verklaringen noch uit de door haar overgemaakte documenten blijkt dat er in het verleden door haar autoriteiten ten onrechte klachten tegen haar werden ingediend of haar onterechte beschuldigingen ten laste werden gelegd;
- (viii) daarnaast uit de documenten blijkt dat de gerechtelijke stappen die zij ondernam zich grotendeels beperkten tot het gerechtelijk arrondissement van Krakau, de plaats waar zij woonde, doch, indien zij van mening is dat er onregelmatigheden of illegale zaken zouden zijn gebeurd tijdens haar procedures of dat haar fundamentele rechten geschonden worden in Polen, zij zich dient te wenden tot het geheel van de nationale (en indien nodig Europese) gerechtelijke procedures die ter beschikking staan om haar rechten te doen gelden;
- (ix) zij met een loutere verwijzing naar een besluit van de Europese Commissie van 22 december 2021, waaruit volgens haar blijkt dat de Poolse juridische instellingen niet onafhankelijk werken en minderheden in Polen worden vervolgd, evenmin *in concreto* aannemelijk maakt dat er in haar geval sprake is van een belemmerende toegang tot de rechtsgang of een schending van haar grondrechten, noch aantoont dat zij geen toegang meer heeft tot verdere rechtsmiddelen en -procedures;
- (x) wat betreft haar verwijzing naar het antwoord dat zij ontving van de rechtbank op een vraag van haar aangaande de opschorting van één van haar zaken en waarin opschorting geweigerd wordt omwille van niet-naleving van de wettelijke vereisten voor het indienen van dergelijk verzoek, namelijk via e-mail en niet in schriftelijke vorm, waarin zij zelf opnieuw bewijs ziet van haar vervolging aangezien dit zou

ingaan tegen het EVRM en de Poolse wetgeving die de mogelijkheid om dergelijke zaken wél elektronisch in te dienen tot eind 2022, het in de eerste plaats aan haar is om hiertegen, al dan niet met behulp van haar advocaten, op te treden bij de bevoegde Poolse instanties indien zij zich in deze onterecht benadeeld voelt;

(xi) in verband met het feit dat zij haar zaak en problemen kenbaar maakte bij een transgender parlamentslid en ook brieven richtte aan ministeries maar dat deze personen haar uiteindelijk lieten weten dat ze niets voor haar konden doen, waaruit volgens haar wederom blijkt dat ‘mensen zoals haar’ niet op steun kunnen rekenen en geen rechten hebben, dient te worden opgemerkt dat de politiek en de rechterlijke instanties in Polen, een lid van de Europese Unie, geacht worden twee aparte entiteiten te vormen en onafhankelijk van elkaar te opereren volgens het democratisch principe van de scheiding der machten en volgens het in Polen geldende Europese *acquis communautaire*, waardoor verzoekende partij niet kan verwachten dat het aanschrijven van politici om haar zaak te behartigen of genegen te zijn enige invloed zou kunnen hebben op de rechtsgang of op de gerechtelijke afhandeling van haar procedures in kwestie of dat dit deze procedures automatisch in haar voordeel zou beslechten;

(xii) de door haar bijgebrachte documenten hierop geen ander licht werpen; en,

(xiii) ook haar opmerkingen op de notities van haar persoonlijke onderhouden geen afbreuk doen aan de gedane bevindingen, nu de enkele verduidelijkingen en correcties die zij doet op zich geen invloed hebben op de motivering van de bestreden beslissing en verder waar zij aangeeft dat bepaalde verklaringen van haar drastisch verdraaid werden niet ingezien kan worden om welke reden de aanwezige *protection officer* of de tolk haar woorden op een andere manier zouden hebben weergegeven en hoe dan ook de wijzigingen die zij in dit verband aanbracht geen ander licht werpen op de beslissing.

In het verzoekschrift worden geen argumenten bijgebracht die van aard zijn deze vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In haar verweer verwijst verzoekende partij naar informatie van algemene aard inzake het politieke en gerechtelijke klimaat in Polen en de positie aldaar van lgbt+-personen, naar het feit dat de Europese Commissie sinds 2017 meerdere inbreukprocedures opstartte tegen Polen op grond van artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en een publicatie van het *UK Home Office* omtrent het beleid van het Verenigd Koninkrijk wat betreft verzoeken om internationale bescherming ingediend door EU-onderdanen. Ter staving van haar betoog voegt zij als bijlage bij haar verzoekschrift in dit verband verschillende rapporten en internetartikelen (bijlagen 5-10, 14 en 17). Vooreerst is de Raad evenwel van oordeel dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te menen, de door de Europese Commissie ingestelde inbreukprocedures tegen Polen op zich niet volstaan om een ander licht te werpen op het (weerlegbare) vermoeden dat onderdanen uit deze EU-lidstaat geen nood hebben aan internationale bescherming. Zij kan dan ook niet worden bijgetreden waar zij lijkt te menen dat om deze reden verwerende partij geen toepassing had mogen maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Verder benadrukt de Raad dat ook uit deze door verzoekende partij bijgebrachte elementen en informatie van algemene aard geenszins zonder meer kan worden afgeleid dat er in het geval van verzoekende partij sprake is van een belemmerde toegang tot de rechtsgang of een schending van haar grondrechten, noch maakt zij hiermee aannemelijk dat zij geen toegang meer heeft tot verdere rechtsmiddelen en -procedures. Dient te worden onderstreept dat verzoekende partij zulks *in concreto* dient aan te tonen, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar algemene UNHCR-richtlijnen aangaande verzoeken om internationale bescherming gesteund op seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit (zie bijlage 13 van het verzoekschrift) en twee rapporten van EASO/EUAA waarin verwezen wordt naar beslissingen van verschillende Europese nationale rechtsinstanties inzake verzoeken om internationale bescherming gesteund op seksuele oriëntatie (zie bijlagen 15 en 16 van het verzoekschrift) om aan te tonen dat in haar hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, doch slaagt hierin allerminst.

Haar verwijzing naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin dienstig. Zoals reeds opgemerkt, hebben rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie immers geen precedentswaarde (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). De geciteerde rechtspraak betreft bovendien individuele gevallen en voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld waarbij verzoekende partij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk dient te maken, alwaar zij evenwel niet in slaagt.

3.2.8. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat door verzoekende partij geen elementen worden bijgebracht waaruit blijkt dat zij in de EU-lidstaat waarvan zij afkomstig is, *in casu* Polen, zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

3.2.9. Per aanvullende nota d.d. 25 augustus 2024 wordt nog bijkomende informatie bijgebracht inzake het politieke en gerechtelijke klimaat in Polen en de positie aldaar van lgbt+-personen (zie rechtsplegingsdossier, stuk 7, aanvullende nota d.d. 25 augustus 2024, bijlagen 1-12). De Raad wijst er evenwel ook hier op dat dergelijke informatie van louter algemene aard niet volstaat om aan te tonen dat er in het geval van verzoekende partij sprake is van een belemmerde toegang tot de rechtsgang of een schending van haar grondrechten, noch dat zij geen toegang meer heeft tot verdere rechtsmiddelen en - procedures.

Ter terechtzitting wordt een *quasi* identieke aanvullende nota neergelegd met dezelfde voormelde bijkomende informatie doch met in de bijlage (bijlage 13) tevens het op 11 december 2023 door verzoekende partij ingediende verzoekschrift met rolnummer 306 336. De Raad wijst er evenwel op dat uit het voorgaande is gebleken dat verzoekende partij afstand heeft gedaan van dit door haar ingestelde beroep en uitdrukkelijk ter terechtzitting heeft aangegeven dat de Raad uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X

3.2.10. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een niet-geinventariseerde bundel met stukken neerlegt – los van de eerder ter terechtstelling neergelegde bundel met aanvullende nota – stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

3.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal d.d. 2 december 2021 en 17 mei 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit telkens met de hulp van een tolk Pools en bijgestaan door haar advocaat en haar vertrouwenspersoon. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aan toont dat door verzoekende partij geen elementen worden bijgebracht waaruit blijkt dat zij in de EU-lidstaat waarvan zij afkomstig is (*in casu* Polen) zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de

beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X / IV.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT